

List do Tytusa

Rozdział 1

1. Paweł, sługa Boży i Apostoł Jezusa Chrystusa według wiary wybranych Bożych i znajomości prawdy, która jest według pobożności, 2. Ku nadziei żywota wiecznego, który obiecał przed czasy wiekuistemi ten, który nie kłamie, Bóg, a objawił czasów swoich, 3. To słowo swoje przez kazanie, które mi jest zwierzone według rozrządzenia zbawiciela naszego Boga: 4. Tytusowi, własnemu synowi według wspólnej wiary, łaska, miłosierdzie i pokój niech będzie od Boga Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa, zbawiciela naszego. 5. Dlatego cię zostawił w Krecie, abyś to, co tam jeszcze zostaje, w rząd dobry wprowadził i postanowił po miastach starszych, jakom ci ja był rozkazał; 6. Jeżeli kto jest bez nagany, mąż jednej żony, dzieci wierne mający, które by nie mogły być obwinione w zbytku, albo niepoddane rządowi. 7. Albowiem biskup ma być bez nagany, jako szafarz Boży, nie sam sobie się podobający, nie gniewliwy, nie pijanica wina, nie bitny, nie szukający zysku sprośnego; 8. Ale gościnny, dobre miłujący, roztropny, sprawiedliwy, świętobliwy, powściągliwy, 9. Trzymający się onej wiernej mowy, która jest według nauki, iżby też mógł napominać nauką zdrową i tych, którzy się sprzeciwiają, przekonywać; 10. Albowiem jest wiele rządowi niepoddanych, próżnomównych i zwodzicieli myśli, a najwięcej tych, którzy są z obrzezki, 11. Którym trzeba usta zatkać; którzy całe domy podwracają, ucząc rzeczy niesłusznych dla zysku sprośnego. 12. Powiedział niektóry z nich własny ich prorok: Kreteńczycy zawsze są kłamcami, złemi bestyjami, brzuchami leniwemi. 13. To świadectwo jest prawdziwe; dla której przyczyny ostro ich karz, aby zdrowi byli w wierze. 14. Nie pilnując żydowskich baśni i przykazań ludzi tych, którzy się odwracają od prawdy. 15. Wszystkoć czyste czystym, lecz pokalany i niewiernym nie masz nic czystego, ale pokalany jest i umysł, i sumienie ich. 16. Udawają, że Boga znają; ale uczynkami swemi tego się zapierają, będąc obrzydłymi i nieposłusznymi, a do wszelkiego dobrego uczynku niesposobnymi.

Rozdział 2

1. A ty mów co należy na zdrową naukę. 2. Starcy, aby byli trzeźwi, poważni, roztropni, zdrowi w wierze, w miłości, w cierpliwości. 3. Także i stare niewiasty niech chodzą w ubiorze przystojnym, jako przystoi świętym; niech nie będą potwarliwe, nie kochające się w wielu wina, pocziwych rzeczy nauczające; 4. Aby młodych pań rozumu uczyły, jakoby mężów swoich i dziatki miłować miały, 5. A były roztropne, czyste, domu pilne, dobrotliwe, mężom swym poddane, aby słowo Boże nie było bluźnione. 6. Młodzieńców także napominaj, aby byli trzeźwi; 7. We wszystkim samego siebie wystawiając za wzór dobrych uczynków, mając w nauce całość, powagę, 8. Słowo zdrowe, nienaganione, aby ten, kto by się sprzeciwił, zawstydić się musiał, nie mając nic, co by o was miał złego mówić. 9. Sług nauczaj, aby byli poddani panom swoim, we wszystkim się im podobając, nie odmawiając, 10. W niczem nie oszukując, ale we wszystkim wierność uprzejmą pokazując, aby naukę zbawiciela naszego, Boga, we

wszystkiem zdobili. **11.** Albowiem okazała się łaska Boża, zbawienna wszystkim ludziom, **12.** Ćwicząca nas, abyśmy odrzekłszy się niepobożności i świeckich pożądliwości, trzeźwie i sprawiedliwie, i pobożnie żyli na tym świecie, **13.** Oczekując onej błogosławionej nadziei i objawienia chwały wielkiego Boga i zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa; **14.** Który dał samego siebie za nas, aby nas wykupił od wszelkiej nieprawości i oczyścił sobie samemu lud własny, gorliwie naśladowający dobrych uczynków. **15.** To mów i napominaj, i strofuj ze wszelką powagą; żaden tobą niechaj nie gardzi.

Rozdział 3

1. Napominaj ich, aby zwierzchnościom i przełożenstwom poddani i posłusznymi byli, i aby do każdego dobrego uczynku gotowymi byli; **2.** Nikogo nie lżyli, byli niezawadliwymi, ale uładnymi, okazując wszelką skromność przeciwko wszystkim ludziom. **3.** Albowiem i myśmy byli niekiedy głupimi, upornymi, błędzącymi, służąc pożądliwościom i rozkoszom rozmaitym, w złości i w zazdrości mieszkając, przemierzłymi, jedni drugich nienawidzącymi, **4.** Ale gdy się okazała dobrotliwość i miłość ku ludziom zbawiciela naszego, Boga, **5.** Nie z uczynków sprawiedliwości, które byśmy my czynili, ale podług miłosierdzia swego zbawił nas przez omycie odrodzenia i odnowienia Ducha Świętego, **6.** Którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, zbawiciela naszego, **7.** Abyśmy usprawiedliwieni będąc łaską jego, stali się dziedzicami według nadziei żywota wiecznego. **8.** Wiernać to mowa; a chcę, abyś ty to twierdził, aby się starali, jakoby w dobrych uczynkach przodkowali, którzy uwierzyli Bogu. **9.** A te rzeczy są dobre i ludziom pożyteczne; a głupich gadek i wyliczania rodzajów, i sporów, i swarów zakonnych pohamuj; albowiem są niepożyteczne i próżne. **10.** Człowieka heretyka po pierwszym i wtórem napominaniu strzeż się, **11.** Wiedząc, iż takowy jest wywrócony i grzeszy, będąc sam własnym sądem swoim osądzony. **12.** Gdy poślę do ciebie Artemana albo Tychyka, staraj się, abyś do mnie przyszedł do Nikopolim; bom tam postanowił zimować. **13.** Zenasa nauczonego w zakonie i Apollona pilnie odprowadź, aby im na niczem nie schodziło. **14.** A niech się uczą i nasi w dobrych uczynkach przodkować, gdzie tego potrzeba, żeby nie byli nieużytecznymi. **15.** Pozdrawiają cię, którzy są ze mną wszyscy. Pozdrów tych, którzy nas miłują w wierze. Łaska Boża niech będzie ze wszystkimi wami. Amen.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.